

mohla v zastoupení obce vstoupiti do stav. řízení jako strana. Podle ustálené judikatury může obec v témž stav. řízení, ve kterém orgány její vystupují jako instance rozhodující, vystoupiti též jako strana na obhajobu svých subj. práv, jí ze stav. řádu plynoucích, nebo z pravoplatného již rozhodnutí stav. úřadu nabytých, a může také jako taková bráti v odpor rozhodnutí vyšších stolic úřadů stavebních. Předpokladem ovšem jest, že obec hájí nějaké své subj. právo nabyté ze stav. řádu nebo z pravoplatného již rozhodnutí stav. úřadů.

V daném případě vystoupila obec ve svém rekursu jako správkyň veřejného statku a ochránkyň veřejné bezpečnosti. Již z prvního důvodu nelze zásadně obci upírati postavení strany, neboť jako správkyň veřejného statku má obec ve stav. řízení postavení souseda a může tedy jakožto soused hájiti veřejný statek před nepřípustnými zásahy se strany sousedních stavebníků. Zásadně slušelo by tedy již z toho důvodu pražské obci rekursní legitimaci přiznati, jde jen o to, zda obec pražská jako správkyň veřejného statku nabyta ze stav. povolení vydaných st-li, resp. jeho předchůdci, nějakého nároku na to, aby povolení ta byla na její žádost vůbec, nebo aspoň za určitých předpokladů odvolána, neboť jen v tom případě mohla by zrušením odvolání stav. konsensu stolic vyšší býti dotčena ve svých subj. právech.

V tom směru uvážil nss, že odvolání stav. konsensu dáno bylo úplně do volné úvahy stav. úřadu, a že nebyla ani ve prospěch vlastníka uznána nějaká výhrada v tom směru, že bez vážných příčin konsens odvolán býti nesmí, ani na druhé straně nebyl interesentům dán nějaký nárok na to, aby úřad za určitých předpokladů práva svého použil a konsens odvolal. Nepřísluší tudíž tento nárok ani pražské obci jako správkyň veřejného statku, a nemůže se tedy rada hl. m. Prahy v zastoupení obce jako strany důvodně domáhati toho, aby konsens před uplynutím jeho platnosti byl odvolán, a nemůže také, bylo-li provedené odvolání konsensu vyšší stolicí zrušeno, důvodně vytýkati, že zrušením odvolání bylo zasaženo do jejích subj. práv. Ale pak skutečně obec hl. m. Prahy nebyla legitimována k podání rekursu proti rozhodnutí stav. sboru, zrušujícímu odvolání stav. povolení, provedené magistrátem hl. m. Prahy, a měl proto žal. úřad rekurs její odmítnouti pro nedostatek věcné legitimace a nikoliv o něm věcně rozhodnouti. Rozhodl-li o rekursu věcně, jest rozhodnutí jeho v odporu se zákonem.

Č. 10.425.

Řízení správní. — Řízení před nss-em: * Rozhodnutí správního úřadu, kterým tento odvolání téže osoby v téže věci zamítá (odmítá) jednak pro nepřípustnost jednak pro bezdůvodnost, jest zrušiti podle § 6 zák. o ss z povinnosti úřední.

(Nález ze dne 17. března 1933 č. 1872.)

Prejudikatura: Boh. A 7518/28.

Věc: P.-cká dřevoprůmyslová společnost v Mukačevě proti zemskému úřadu v Užhorodě o silniční příspěvek.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vadnost řízení.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím zamítl žal. úřad st-lčino odvolání z rozhodnutí okresního úřadu ve Svalavě z 15. března 1930, jímž stanovena byla procentuální výše příspěvků interestů pro vicinální silnici H.—P., jednak jako nepřipustné, jednak jako neodůvodněné. V důvodech se praví: »Při komisionelním jednání dne 5. února 1930, jež se konalo za účelem vyslechnutí všech zájemníků a projednání všech přednesených námitek, týkajících se stanovení zájemního poměru na předmětné silnici, bylo docíleno mezi zástupci všech interestů naprosté dohody, a přítomní zájemníci při podepisování příslušného protokolu, tedy po prohlášení ujednané dohody se výslovně vzdali práva podati odvolání proti příspěvkovému klíči dohodou stanovenému. Jest proto podané odvolání do stanoveného klíče ve smyslu § 74 (2) vl. nař. č. 8/28 nepřipustno. Avšak odvolání toto jest také po stránce věcné neodůvodněno. Jest sice pravdou, že odvolatelka neužívá vicinálky v celé délce, ale jest také pravdou, že vymezením 200 kubických metrů surového dřeva vzhledem k tíži syrového materiálu a hlavně po nesjízdné lesní cestě, zejména při všeobecném používání vozů s uzoučkými ráfy, které se silně boří do půdy a ji rozrývají, zničila společně s firmou M., majitelkou kamenolomu v S. úsek od km 0.0050 km 1.00 kde nejvíce poškodily most v km 0.850 o světlosti 6 m. Most ten musí býti nyní nově postaven nákladem 44.480 Kč, kterýžto obnos byl již vzat do rozpočtu pro rok 1930. Vzhledem k tomu bylo nutno příspěvek odvolatelky zvýšiti z 8% na 10%.

Maje rozhodovati o stížnosti, podané do tohoto rozhodnutí, musil si nss nejprv ujasnit jeho obsah.

Přes to, že podle své stylisace se nař. rozhodnutí jeví jako jeden judikátní výrok, opřený o dva zamítavé důvody, obsahuje ve své podstatě dva samostatné výroky: výrok, jímž se odvolání odmítá jako nepřipustné, a výrok, jímž se zamítá z důvodů věcných. Takovéto dva výroky vedle sebe nemohou obstáti, neboť bylo-li odvolání nepřipustné a z tohoto důvodu odmítnuto, nebylo již místa pro jakékoli rozhodování ve věci samé; nelze totiž logicky v témže sporu rozhodnutí ve věci odepřít a přes toto odepření zároveň skutečně ve věci rozhodnouti. Dlužno proto uznati, že nař. rozhodnutí obsahuje v sobě vnitřní rozpor, zneumožňující zjistiti skutečné právní stanovisko žal. úřadu. Vydav takovýto výrok, porušil žal. úřad podstatné formy řízení, a proto bylo rozhodnutí to zrušiti ve smyslu § 6 zák. o ss.

Č. 10.426.

P o z e m k o v á r e f o r m a: * Teprve knihovním oddělením nemovitosti od posavadního tělesa knihovního nabývá nemovitost právní samostatnosti podle § 3 a) zák. zák.

(Nález ze dne 18. března 1933 č. 2455.)

P r e j u d i k a t u r a: srov. Boh. A 3120/24, 3202/24, 6043/26, 6160/26; 3541/24; 4104/24, 6650/27.